587/00

Den 14. februar 2000 blev i sag nr. 50.030:

xxx xx xxxxxxx
xxxxxxx x
xxxxxxx
xxxx xxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand af 1792, klager over, at selskabet har anset et anmeldt krav for forældet.

I selskabets redegørelse til nævnet hedder det bl.a.: "Klageren havde på tidspunktet for hændelsen den 24/9-90 tegnet ulykkesforsikring i vort selskab, efter forsikringsbetingelserne nr. 5097, … Anmeldelsen modtages d. 15/5-97, … Klageren anfører, at han i forbindelse med rengøring af en fiskekutter, skrider hvorved han falder og får brud på hofften. Efterfølgende indhentes lægelige oplysninger … Af disse oplysninger fremgår det bl.a., at skadelidte blev afsluttet på hospitalet i oktober 1990, hvor en røntgenundersøgelse påviste en uændret brudstilling. Der var fortsat smerter ved bevægelse af hofteleddet. Skadelidte har på dette tidspunkt været vidende om, at han havde et forsikringskrav. Da anmeldelsen først modtages i maj 1997, meddelte vi i brev af 31/10-97, … at vi ikke kunne tilbyde at behandle sagen i.h.t. Forsikringsaftalelovens bestemmelser i § 29 angående forældelse. En beskadigelse af denne art kan sædvanligvis opgøres på årsdagen for ulykkestilfældets indtræden, d.v.s. at forældelse løber fra ultimo året 1991. Vi ønsker derfor at fastholde vor afvisning i henhold til reglerne om forældelse i FAL § 29, hvoraf bl.a. fremgår, at et krav forældes 2 år efter, at fordringshaveren/tilskadekomne

havde kundskab om kravet, og at det er forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid."

Klageren har hertil bemærket, at der først blev konstateret varigt mén i 1997, hvorfor han ikke har foretaget anmeldelse tidligere. Klageren henviser endvidere til, at forsikringsbetingelserne ikke indeholder forældelsesbestemmelser, hvorfor selskabet ikke kan gøre sådanne bestemmelser gældende.

Af journaludskrift fra F. Sygehus dateret 24/9 1990 fremgår: "41-årig mand indlægges akut efter fald på ca. 1 meter ned mod lønningen på en fiskekutter. Fået direkte stød mod venstre hofte. Siden kraftige smerter i hoften. På mistanke om pelvisfraktur bliver der taget røntgen, som viser fractura ossis ilii sinistra. Patienten mobiliseres med krykkestokke. Udskrevet efter 3 dage til aflastning i hjemmet. Kommer til ny røntgenkontrol i vort ambulatorium efter 4 uger."

Røntgenundersøgelse den 28/10 1990 viste uændret stilling med tiltagende heling. Klageren havde på dette tidspunkt fortsat nogle smerter i forbindelse med bevægelse i hofteleddet og fortsatte selv genoptræningen i 14 dage. Røntgenafd. på F. Sygehus har den 13/1 1995 foretaget undersøgelse af bækken samt specialoptagelse af venstre hofte, som viser: "… der er uregelmæssige ossifikationer i relation til ve. ala ossis ilii, nedadtil, i form af fligede ossøse fortætninger, lateralt form af en 1,5 cm lang, krogformet, exostoselignende udtrækning. Forandringerne synes at være beliggende såvel lateralt som vantralt i forhold til ala. Der må være tale om frakturfølger. Sammenholdt med undersøgelsen fra 26.10.90 er forandringerne progredieret."

Til brug for Arbejdsskadestyrelsen har specialist i kirurgi og ortopædi. T.W. udarbejdet speciallægeerklæring den 8/1 1997, af hvilken bl.a. fremgår: "Ulykkestilfældet og forløbet: Den 24.09.90, da patienten rengjorde en fiskekutter som lå ved kaj, skred han og faldt 1 meter ned og slog venstre hofteregion mod lønningen. Patienten fik kraftige smerter og blev straks indlagt på F. Sygehus. Ved indlæggelsen havde patienten udtalte smerter omkring venstre hofteled og betydelig direkte og indirekte ømhed af os ilium på venstre side. Røntgen viste brud på venstre ala ossis ilii og patienten blev behandlet med aflastning i nogle dage og udskrevet efter 3 dage med albuestokke til hjemmet.

Han blev kontrolleret ambulant med røntgen den 26.10.90 og ved denne fandt man uforandret stilling af bruddet og tiltagende heling. Patienten havde en del smerter i forbindelse med bevægelser i venstre hofteled. Han kunne flektere til 90 grader og abducere 20-30 grader. Patienten blev tilrådet selv at fortsætte optræningen derhjemme i yderligere 14 dage og han gik angiveligt 6 uger efter ulykkestilfældet i arbejde igen. Han genoptog arbejdet hos den oprindelige fiskeskipper, som dog ophørte og solgte sin båd efter 3 år. Patienten opgav sit arbejde som fisker p.a. smerter i venstre hofteregion og prøvede derefter at arbejde om vinteren i 2 sæsoner på en fiskefabrik …, men kunne dog heller ikke klare dette. Patienten har derefter gået på delvis arbejdsløshedsunderstøttelse samt sygemelding. Han har været sygemeldt siden januar 1996 og angiveligt har han fået afslag på invalidepension. Sagen er nu anket. … Røntgenundersøgelser: På min foranledning er patienten henvist til røntgen af columna lumbalis, sacroiliacaled, samt venstre hofteregion og der vedlægges fotokopi af røntgenbeskrivelsen. Som anført er forholdene omkring venstre ala uforandrede. Der ses en langstrakt, tydelig forkalkning i bløddelen proximalt for trochantor major, nærmest sv.t. musculus gluteus medius. … Sv.t. følgerne efter ulykkestilfældet i 1990 er patientens klager vekslende smerter lige til venstre for midtlinien, ved den lumbosakrale overgang. Disse smerter tiltager i intensitet, når han har stået et stykke tid, og når han har arbejdet igennem nogen tid, har han svært ved at sidde ned. Smerterne kan indimellem virke som tandpinesmerter, samtidig med at det stikker og prikker ned over korsbåndet. … Følgerne efter nævnet ulykkestilfælde synes stationære og sagen må kunne afgøres."

Arbejdsskadestyrelsen er den 29/7 1997 fremkommet med en afgørelse i arbejdsskadesagen, og af afgørelsen fremgår bl.a.: "Vi har i dag truffet afgørelse om varigt mén og tab af erhvervsevne i Deres sag. Vi vurderer, at Deres mén som følge af skaden er 5 procent. Det betyder, at De vil få udbetalt en erstatning på 17.322 kr. I vedlagte folder kan De læse nærmere om beregningen af erstatningens størrelse. Vi har desuden vurderet, at Deres erhvervsevne er nedsat med mindre end 15 procent som følge af arbejdsskaden. Der kan derfor ikke udbetales erstatning for tab af erhvervsevne efter loven om arbejdsskadeforsikring. Afgørelserne er truffet på grundlag af de lægelige og sociale oplysninger, der er indhentet. Vi har ved afgørelsen om mén lagt vægt på, at De har følger efter brud i venstre hofteregion nu med smerter, men med normal bevægelighed."

SiD har på vegne klageren anket afgørelsen vedrørende erhvervsevnetabet til Den Sociale Ankestyrelse.

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder på det foreliggende grundlag at måtte lægge til grund, at klageren har haft kundskab om sit eventuelle krav og om, at det er forfaldet, på et sådant tidspunkt, at et eventuelt krav ved anmeldelsen er forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand